

Jumalan uudesti luova tahto

2. Kun. 5:1-19

1. Naeman, Aramin kuninkaan sotapäällikkö, oli kunnioitettu ja herransa arvostama mies, sillä hänen kauttaan Herra oli antanut Aramille voiton. Tämä mies oli sotasankari mutta hän sairasti spitaalia.

2. Kun aramilaiset erään kerran olivat käyneet ryöstöretkellä, he olivat tuoneet Israelin maasta vankina pienen tytön. Hän oli joutunut Naemanin vaimon palvelukseen.

3. Tyttö sanoi emännälleen: "Jospa herrani menisi Samariassa asuvan profeetan luo! Tämä voisi vapauttaa hänet spitaalista."

4. Naeman meni ja kertoi herralleen, mitä Israelin maasta tuotu tyttö oli sanonut.

5. Aramin kuningas vastasi: "Mene vain sinne. Minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle."

Naeman lähti ja otti mukaansa kymmenen talenttia hopeaa, kuusituhatta sekeliä kultaa ja kymmenen juhlapukua.

6. Hän vei Israelin kuninkaalle myös kirjeen, jossa sanottiin: "Minä olen lähettänyt luoksesi palvelijani Naemanin tämä kirje mukanaan, jotta vapauttaisit hänet spitaalista."

7. Kun Israelin kuningas oli lukenut kirjeen, hän repäisi vaatteensa ja sanoi: "Olenko minä Jumala, joka voi ottaa ja antaa elämän, koska se mies kääntää minua vapauttamaan tuon miehen spitaalista? Ymmärtäkää ja nähkää, että hän etsii syytä sotaan minua vastaan."

8. Kun Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli repäissyt vaatteensa, hän lähetti tälle sanan: "Miksi olet repäissyt vaatteesi? Tulkoon hän minun luokseni, niin hän saa tietää, että Israelissa on profeetta."

9. Naeman tuli hevosineen ja vaunuineen ja seisautui Elisan talon oven eteen.

10. Elisa lähetti hänen luokseen sananviejän ja käski sanoa: "Mene ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin ruumiisi paranee entiselleen, ja sinä puhdistut."

11. Silloin Naeman vihastui, lähti pois ja sanoi: "Minä ajattelin hänen edes tulevan

luokseni, seisovan ja huutavan Herran, Jumalansa, nimeä, heiluttavan kättään sairaan paikan yllä ja näin poistavan spitaalin.

12. Eivätkö Damaskoksen virrat Abana ja Parpar ole parempia kuin kaikki Israelin vedet? Enkö voisi yhtä hyvin peseytyä niissä tullakseni puhtaaksi." Sitten hän kääntyi ja lähti raivoissaan tiehensä.

13. Mutta Naemanin palvelijat menivät hänen luokseen ja sanoivat hänelle: "Isäni, jos profeetta olisi käskennyt sinun tehdä jotakin suurenmoista, etkö tekisi sitä? Saati sitten nyt, kun hän sanoi sinulle vain: 'Peseydy ja puhdistu!'"

14. Niin Naeman meni ja upottautui Jordaniin seitsemän kertaa Jumalan miehen sanan mukaan. Silloin hän puhdistui, ja hänen lihansa tuli entiselleen, pienen pojan lihan kaltaiseksi.

15. Naeman palasi koko seurueensa kanssa Jumalan miehen luo, jäi seisomaan hänen eteensä ja sanoi: "Katso, nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin Israelissa. Ota siis kiitoslahja palvelijaltasi."

16. Mutta Elisa vastasi: "Niin totta kuin Herra, jota minä palvelen, elää, minä en ota siitä." Ja vaikka Naeman pyytämällä pyysi, hän kieltäytyi.

17. Naeman sanoi: "Jos et lahjaa otakaan, salli kuitenkin palvelijasi saada sen verran maata kuin muulipari voi kantaa. Palvelijasi ei enää uhraa polttouhria eikä teurasuhria muille jumalille kuin Herralle."

18. Herra antakoon kuitenkin anteeksi palvelijallesi sen, että kun kuningas, minun herrani, menee Rimmonin temppeliin ja kumartaen rukoilee minun käteeni nojaten, niin minäkin kumarrun siellä. Antakoon siis Herra palvelijallesi anteeksi sen, että minä kumarrun Rimmonin temppelissä."

19. Elisa sanoi hänelle: "Mene rauhassa."

Muutoksen kaipuu

Lukemattomat ihmiset haluaisivat muutosta. Moni haluaisi olosuhteisiinsa muutosta siinä toivossa, että he siten pääsisivät kokemaan onnea. Usein muutoksen halu esiintyy kaukokaipuuna, jota tyydytetään muun muassa ulkomaan matkoilla. Moni köyhyyttä kokeva haluaisi rikastua, moni sairas tavoittelee terveyttä. Moni sellainen, joka on terve, taloudellisesti vauras, menestyy hyvin työssään ja ihmissuhteissaan, kaipaa silti jotain syvempää tyhjyyden tunteen kaivertautta sisintä. Moni etsii toisista ihmisistä rakkautta, joka voisi tehdä heidät onnellisiksi, mutta petetty kerta toisensa jälkeen. Mikään ei tunnu sydämen janoa tyydyttävän. Sitten on niitä, jotka vilpittömästi haluaisivat muuttua paremmiksi ihmisiksi, mutta kaikista yrityksistään huolimatta törmäävät kyvyttömyyteensä saada aikaan mitään pysyvää muutosta. Todellisen muutoksen ihmiselle voi antaa vain elävä Jumala.

Spitaali

Vanha testamentti sisältää kirjaston verran esimerkkejä siitä, miten Jumala kykenee muuttamaan ihmisen. Useat niistä kertovat Jumalan työstä ruumiillisella tasolla. Uusi testamentti soveltaa niitä myös hengelliselle tasolle. Tekstimme Naeman sai kokea ihmeellisen parantumisen spitaalista ja myös hengellisen ihmeen, kun hän oppi tuntemaan elävän Jumalan.

Pyhä Henki toki vastaa tänäänkin rukouksiin ja parantaa myös ruumiillista sairautta. Mutta Vanha testamentti kuvaa spitaalia myös synnin vertauskuvana. Sitä Jumala käytti synnin rangaistuksena esimerkiksi Mooseksen sisarin Mirjamin kapinoidessa veljeään ja samalla Jumalaa vastaan. Vanha testamentti ei tunne Naemanin lisäksi muita spitaalista parantamisia. Sen sijaan Uudessa testamentissa Jeesus paransi monia spitaalisia ja käytti niin tehdessään eri sanaa kuin muista parantamisista. Jeesus *puhdisti* spitaaliset ja se oli erityinen merkki hänen messiaanisuudestaan.

Kokonaisvaltainen muutos

Jumalan tahto on sekä parantaa ruumis että antaa kaikkiin meihin uusi hengellinen elämä yhteydessä häneen. Tässä ajassa ruumiillinen parantuminen on kuitenkin väliaikaista, sillä parannettukin lopulta sairastuu uudelleen ja kuolee, mutta Jeesuksen ruumiilliset parantamisihmeet viittasivat lopulliseen ja täydelliseen terveyteen, jonka uskovat saavat Jeesuksen paluun yhteydessä, kun heidät herätetään uuteen ylösnousemusruumiiseen. Toisin kuin ruumiillinen ihme hengellinen ihme, uudestisyntyminen Pyhästä Hengestä on iankaikkinen luonteeltaan. Pelastuksessa saatu Jumalan elämä meissä on iankaikkista, sen yli kuolemalla ei ole mitään valtaa. Jeesukseen Kristukseen uskova ihminen saa syntinsä anteeksi ja Pyhän Hengen asumaan sydämessään ikuisesti. Naemanin paraneminen on kuva uudestisyntymisen ihmeestä. Hänen kohdallaan se ei rajoittunut vain ruumiilliseen paranemiseen, vaan hän löysi myös yhteyden elävään Jumalaan.

Taustaa

Ennen tekstiin syventymistä katsomme muutamia taustatietoja. Tapahtuma-aika oli noin 3000 vuotta sitten. Silloin niin kuin tänäänkin Israel ja Syyria olivat vihollisvaltioita, joiden välillä toistui sotia vaihtelevin välein. Spitaali on hermoradat pikku hiljaa syövän bakteerin aiheuttama tarttuva tauti. Ennen antibioottien löytymistä se johti kuolemaan. Tänäänkin spitaalia sairastaa maailmalla noin 2 miljoonaa ihmistä, vaikka se on antibiooteilla helposti parannettavissa.

Spitaalain ensioireita ovat ihottuman kaltaiset kohdat, jotka levittäytyvät koko ruumiiseen. Kun iho on kauttaaltaan valkea, sairaus ei enää tartu toisiin. Edetessään ihmisen huulet, korvat, nenä ja sormet putoavat pois tuntonsa menettäneinä. Hoitamattomana tauti johtaa kuolemaan.

Synnillä ja spitaalilla on useita puolia, jotka muistuttavat toisiaan. Synti näyttää usein alussa pieneltä ja helposti hoidettavalta, mutta se osoittautuukin väkeväksi vallaksi, joka sitoo koko ihmisen ja turmelee ihmisen lopulta kokonaan. Synti vie ihmisen myös kuolemaan ja kadotukseen, ellei sitä hoideta.

Tekstimme pääsanoma on: Jumalan Pyhä Henki voi muuttaa sinut, antaa sinulle uuden elämän, uudesti synnyttää sinut.

Naeman

Naeman, Aramin kuninkaan sotapäällikkö, oli kunnioitettu ja herransa arvostama mies, sillä hänen kauttaan Herra oli antanut Aramille voiton. Tämä mies oli sotasankari mutta hän sairasti spitaalia. (1)

Naeman oli yhteiskunnallisesti erittäin korkeassa asemassa, nykytermein puolustusministeri. Hän oli ammattisotilas, joka oli menestynyt urallaan ja tuottanut maalleen merkittäviä sotilaallisia voittoja. Nämä voitot hän oli saavuttanut Jumalan välineenä, vaikka hän ei itse vielä siihen mennessä ollut tuntenut Herraa. Häntä arvosti sekä kuningas että kansa. Hän oli myös luonteeltaan rohkea mies. Kaikki nämä ominaisuudet ovat inhimillisesti katsoa erinomaisia ja tavoittelemisen arvoisia.

Mutta hän sairasti spitaalia. Hän oli siksi kuolemaan tuomittu mies. Terveiden rinnalla kaikki muut sinänsä hyvät asiat menettävät merkityksensä. Ilman hengellistä elämää kaikki ajalliset asiat, myös terveys ovat turhia ja arvottomia. Ilman iankaikista elämää Pyhässä Hengessä kaikki päättyy tuhoon.

Toivo

Kun aramilaiset erään kerran olivat käyneet ryöstöretkellä, he olivat tuoneet Israelin maasta vankina pienen tytön. Hän oli joutunut Naemanin vaimon palvelukseen. Tyttö sanoi emännälleen: "Jospa herrani menisi Samariassa asuvan profeetan luo! Tämä voisi vapauttaa hänet spitaalista." (2-3)

Kuoleman vaarassa oleva ihminen tarttuu vähäiseenkin oljenkorteen, joka lupaa hänelle edes pienen pilkahduksen toivoa. Toivon säde kumpusi pienen orjattaren uskosta. Tyttö tiesi, että Israelissa vaikutti profeetta Elisa, joka oli parantanut monia sairaita. Vaikka Elisa ei ollut parantanut Israelissa ainoatakaan spitaalista, tyttö teki oikean johtopäätöksen Jumalan kyvystä myös parantaa spitaali. Normaalioloissa pienen orjatyttö puheet olisi ehkä sivuutettu höpinänä, mutta uhkaava kuolema avasi Naemanin rouvan korvat ja tytön usko kosketti hänen sydäntään. Orjatyttö ei olisi voinut suoraan Naemanille puhua, mutta viesti kulki rouvan kautta perille.

Uskovan todistuksen ydin kuuluu: "Tunnen Hänet, joka kykenee auttamaan. Hae apua Häneltä." Uskovan todistus ei ole omastaan kerskaamista, vaan Herran Jeesuksen suosittelua sille, joka apua ja muutosta tarvitsee.

Naeman meni ja kertoi herralleen, mitä Israelin maasta tuotu tyttö oli sanonut. (4)

Naemanilta vaadittiin ehkä rohkeutta esittää asia kuninkaalle varsinkin, kun Syyria ja Israel olivat huonoissa väleissä keskenään. Mutta edessä oleva kuoleman uhka antoi muutenkin urhealle miehelle lisärohkeutta lähteä hakemaan apua vaikka viholisista. Usein on niin, että ihmisen täytyy joutua täydelliseen umpikujaan, ennen kuin hän lähtee hakemaan apua Herralta.

Virheet

Aramin kuningas vastasi: "Mene vain sinne. Minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle." Naeman lähti ja otti mukaansa kymmenen talenttia hopeaa, kuusituhatta sekeliä kultaa ja kymmenen juhlapukua. Hän vei Israelin kuninkaalle myös kirjeen, jossa sanottiin: "Minä olen lähettänyt luoksesi palvelijani Naemanin tämä kirje mukanaan, jotta vapauttaisit hänet spitaalista." Kun Israelin kuningas oli lukenut kirjeen, hän repäisi vaatteensa ja sanoi: "Olenko minä Jumala, joka voi ottaa ja antaa elämän, koska se mies käskee minua vapauttamaan tuon miehen spitaalista? Ymmärtäkää ja nähkää, että hän etsii syytä sotaan minua vastaan." (5-7)

Sekä Aramin kuningas että Naeman tekivät arviointivirheen. Kuningas oli tyypillinen yksinvaltiainen, jolla oli oikeus päättää alaiensa elämästä ja kuolemasta. Hän kuvitteli, että Israelin kuninkaalla olisi samanlaiset valtuudet määrätä profeetta toteuttamaan omaa tahtoaan. Mutta Israelissa kuninkuuden lähtökohta oli se, että todellinen valtiainen on Jumala ja kuningas voi ja saa toimia vain Jumalan sallimissa rajoissa.

Naemanin virhe taas oli se, että kullalla, hopealla ja hienoilla lahjoilla voisi ostaa terveyden itselleen. Elisa joutui osoittamaan hänelle, että Jumalan kanssa ei voi käydä kauppaa. Me emme voi antaa mitään sellaista Jumalalle, millä voisimme saada Häneltä etuja itsellemme.

Toki uskova haluaa luovuttaa itsensä kokonaan Herralle, mutta se on seurausta siitä, että kaikki se mikä hänellä on Herralta saatua ja kuuluu siksi Jumalalle. Meillä ei oikeastaan ole mitään muuta omaamme kuin syntimme. Ne kyllä Herra suuressa armossaan ottaa vastaan. Kaikki mitä Herralta saamme on pelkkää armoa, meillä ei ole mitään ansioita Herralle esittää, ei silloinkaan, kun olemme Hänen armostaan saaneet palvella Häntä. Senkin tekee mahdolliseksi vain Jumala armo.

Ylpeydestä riisuminen

Kun Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli repäissyt vaatteensa, hän lähetti tälle sanan: "Miksi olet repäissyt vaatteesi? Tuloon hän minun luokseni, niin hän saa tietää, että Israelissa on profeetta." Naeman tuli hevosineen ja vaunuineen ja seisautui Elisan talon oven eteen. Elisa lähetti hänen luokseen sananviejän ja käski sanoa: "Mene ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin ruumiisi paranee entiselleen, ja sinä puhdistut." (8-10)

Israelin kuningas joutui paniikkiin, kun häneltä vaadittiin mahdotonta tehtävää. Hän alkoi pelätä sodan puhkeamista. Jumala halusi osoittaa kuninkaan vallan rajat ja taivuttaa häntä nöyryyteen. Jumala toimii vain silloin, kun ihmiset taipuvat tunnustamaan Hänen herruutensa.

Mutta myös Naeman piti riisua ylpeydestään. Kun hän saapui Elisan talon eteen komeilla vaunuillaan palvelijoineen ja kalliit lahjat mukanaan, Elisa ei vaivautunut edes

tulemaan ulos tervehtimään häntä. Käytöksellään Elisa halusi osoittaa, että Jumalan armon saamiseksi ei miehen korkea asema, rikkaus ja komeus merkinnyt mitään. Hän lähetti pelkän sanan: *"Mene ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin ruumiisi paranee entiselleen, ja sinä puhdistut."*

Jumala toimii meidän elämässämme itse asettamillaan ehdoilla. Voimme saada osaksemme Hänen armonsa vain silloin, kun olemme kuuliaiset sille, mitä Hän käskää. Voit saada kaikki syntisi anteeksi vain sillä ehdolla, että Herran sanan mukaan taivut tunnustamaan ne ja vetoat Jeesuksen Golgatan uhriin ja ylösnousemuksen-voittoon. Vain niille, jotka taipuvat parannukseen Herran edessä, annetaan armo.

Suuttunut Naeman

Silloin Naeman vihastui, lähti pois ja sanoi: "Minä ajattelin hänen edes tulevan luokseni, seisovan ja huutavan Herran, Jumalansa, nimeä, heiluttavan kättään sairaan paikan yllä ja näin poistavan spitaalini. Eivätkö Damaskoksen virrat Abana ja Parpar ole parempia kuin kaikki Israelin vedet? Enkö voisi yhtä hyvin peseytyä niissä tullakseni puhtaaksi." Sitten hän kääntyi ja lähti raivoissaan tiehensä. (11-12)

Naemanin vastaus Elisan yksinkertaiseen ohjeeseen oli suuttumus, jopa raivo. Sen taustalla oli ylpeyttä siitä, että hän oli valmistautunut maksamaan parantamisesta ruhtinaallisesti. Moni tänäänkään ei huoli mitään ilmaiseksi minäkeskeisyytensä vallassa. Mutta Jumalan valmistama pelastus annetaan ilman, että millään sitä voisimme korvata. Se on ilmainen lahja ja sellaisena se on vastaanotettava. Moni hylkääkin se liian helppona tienä pelastukseen. Jotain omaa ponnistusta siihen pitäisi ylpeytemme mukaan sisällyttää, jotta sen kannattaisi ottaa vastaan. Jumalan armo on helppo tie ja kuitenkin niin vaikea, koska se edellyttää nöyrytmistä ja avun anomista.

Vihastumisen taustalla oli myös odotus siitä, että Naeman edellytti itselleen arvonsa mukaista kohtelua. Yhä tänään ihmisen ylpeys nostaa päätään ryysyjen, sairauden ja syntitottumustenkin keskellä. Ylpeällä ihmisellä on usein myös uskonnollisia ennakkoluuloja. Niiden mukaan Jumalan ja Hänen palvelijoidensa tulisi toimia tietyllä tavalla, siten että omat odotukseni täytyisivät. Naeman edellytti Elisan toimivan tietyllä tavalla parantaakseen sairaan. Mutta Jumala ei suostu meidän komennettavaksemme.

Pelastuksen torjunta voi tapahtua myös kansallisten ennakkoluulojen vuoksi. Damaskossa oli selvästi vuolaampi joki kuin Jordan konsanaan. Japanissa kohtasimme usein asenteen, että kristinusko on ulkomaalaisten uskonto. Japanilaista uskonnollisuutta pidettiin riittävänä ja oikeastaan parempana. Itseriittoisuus on uskon vastakohta, koska usko edellyttää nöyrytmistä pyytää osakseen armoa. Usko tajuaa, ettei voi tulla toimeen ilman Jumalan armoa Kristuksessa.

Viisaat palvelijat

Mutta Naemanin palvelijat menivät hänen luokseen ja sanoivat hänelle: "Isäni, jos profeetta olisi käskenyt sinun tehdä jotakin suurenmoista, etkö tekisi sitä? Saati sitten nyt, kun hän sanoi sinulle vain: 'Peseydy ja puhdistu!'" (13)

Ellei Naeman olisi kuunnellut palvelijoidensa viisasta neuvoa vaan jatkanut uhmaa täynnä kotiinsa, hän olisi ylpeytensä tähden tuominnut itsensä kuolemaan, vaikka apu olisi ollut tarjolla. Vaikka ihmiset osaavatkin pukea usein ylpeytensä omanarvon

viittaa, ylpeys on synneistä kauhein, sillä se korottaa ihmisen omaksi jumalakseen ja johtaa lopulta ikuisen tuhoon. Saamme olla kiitollisia, jos ympärillämme on ystäviä, jotka suostuttelevat meitä näkemään tosiasiat ja nöyrytymään.

Puhdistuminen

Niin Naeman meni ja upottautui Jordaniin seitsemän kertaa Jumalan miehen sanan mukaan. Silloin hän puhdistui, ja hänen lihansa tuli entiselleen, pienen pojan lihan kaltaiseksi. (14)

Jumala armosta kertoo se, että vaikka Naeman oli suuttunut Jumalan sanaan, häntä ei heitetty pois, kun hän katui ja suostui kuuliaisuuteen Jumalan antamalle ohjeelle. Hän teki niin kuin oli käsketty ja puhdistui. Paraneminen oli niin täydellistä, että hänen lihansa muuttui pienen pojan lihan kaltaiseksi. Hyvydessään Herra antaa enemmän kuin osaamme edes odottaa.

Meille kuuluu Jumalan sana tänään: Tunnusta syntisi, pyydä anteeksiantoa Jeesuksen nimessä, Hänen uhrikuolemaansa ja ylösnousemukseensa vedoten. Silloin saat anteeksi ja saat kokonaan uuden elämän, joka jatkuu iankaikkisuuteen asti. Anteeksiantamus tarjotaan meillekin halvan tuntuudessa kastevedessä!

Johtopäätökset

Naeman palasi koko seurueensa kanssa Jumalan miehen luo, jäi seisomaan hänen eteensä ja sanoi: "Katso, nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin Israelissa. Ota siis kiitoslahja palvelijaltasi." Mutta Elisa vastasi: "Niin totta kuin Herra, jota minä palvelen, elää, minä en ota sitä." Ja vaikka Naeman pyytämällä pyysi, hän kieltäytyi. (15-16)

Monet ihmiset tulevat rukouksineen paranemista Jumalalta ja sen saatuaan palaavat entiseen elämäänsä. Niin tehden he jäävät vaille paljon suurempaa siunausta kuin paraneminen. Naeman teki parantumisestaan oikeat johtopäätökset: Israelin Jumala on ainoa elävä Jumala. Hän hylkäsi sen, mikä on kuollutta eikä voi auttaa. Hän asetti itsensä Jumalan hallittavaksi. Hän sai kokea myös sydämensä uudesti-syntymisen ihmeen eikä vain ruumiin paranemista. Kun mekin saamme Jumalan hyviä lahjoja osaksemme, meidän tulee samalla kysyä: Kuka hallitsee meidän elämäämme. Jumala on suunnattomasti enemmän kuin kaikki Hänen antamansa parhaatkin lahjat.

Elisa kieltäytyi ottamasta vastaan kiitoslahjaa siksi, että hän tiesi, että hänellä ei ollut mitään osaa siihen, minkä Jumala teki. Jumalan välikappaleina toimivilla ihmisillä on helposti kiusaus ottaa edes hivenen kunniaa siitä, mitä Jumala yksin teki. Se kiusaus on torjuttava jyrkästi, sillä muuten Herran oma joutuu sivuraiteille eikä Herra voi häntä enää siunaten käyttää työssään.

Liitto

Naeman sanoi: "Jos et lahjaa otakaan, salli kuitenkin palvelijasi saada sen verran maata kuin muulipari voi kantaa. Palvelijasi ei enää uhraa polttouhria eikä teurasuhria muille jumalille kuin Herralle. Herra antakoon kuitenkin anteeksi palvelijallesi sen, että kun kuningas, minun herrani, menee Rimmonin temppeliin ja kumartaen rukoilee minun käteeni nojaten, niin minäkin kumarrun siellä. Antakoon siis Herra

palvelijallesi anteeksi sen, että minä kumarrun Rimmonin temppelissä." Elisa sanoi hänelle: "Mene rauhassa." (17-19)

Naemanille parantuminen merkitsi myös hengellistä muutosta. Hän ryhtyi palvelemaan elävää Jumalaa. Palvelu alkaa palvonnasta. Jos ja kun annamme Jumalalle sen arvon ja kunnioituksen, kiitoksen ja ylistyksen, se johtaa meidät myös palvelemaan Häntä, toteuttamaan käytännön elämässä Jumalan tahtoa. Vastaavasti jos raha on meille tärkeintä, alamme väistämättä myös palvella sitä.

Nyt uudessa liitossa voimme lähestyä Jumalaa armovälineiden eli Jumalan sanan, kasteen ja ehtoollisen kautta. Vanhassa liitossa Jumalaa lähestyttiin alttarin uhrien kautta. Siksi Naeman halusi ottaa muulin kantaman verran Israelin multaa valmistukseen itselleen alttarin elävän Jumalan palvontaa varten kotimaassaan. Altтари oli merkki siitä, että hän asettui liittoon elävän Jumalan kanssa. Armovälineet muistuttavat meitä Jumalasta ja niiden kautta Herra jakaa syntien anteeksiantamusta ja uutta elämää. Vaikka tunteemme heiluvat uskonelämän eri vaiheissa, Jumalan kanssamme solmima liitto, josta armovälineet meille puhuvat, säilyy muuttumattomana. Meille on siksi elintärkeää avata joka päivä Jumalan sana Raamattu, jotta Herra saisi puhua omalletunnonllemme. Hänen Poikansa uhrikuoleman tähden meillä on vapaa pääsy Isän sydämelle rukouksessa.

Naemanille muodostui ongelmaksi, miten hänen tulisi yhteen ainoaan elävään Jumalaaan uskovana toimittava monijumalaisen pakanuuden keskellä. Elisa antoi hänelle vapauttavan vastauksen. Hän voi kyllä käydä virkatehtäviensä vuoksi epäjumalien temppelissä kunhan hän ei itse osallistu niiden palvontaan. Monilla lähetyskentillä uskovat joutuvat kamppailemaan saman kysymyksen kanssa tänäänkin. Japanissa varsinkin ongelma keskittyy buddhalaisiin hautajaisiin ja siihen, miten niissä kristityn tulee toimia, jotta Jumalan nimi tulisi kirkastetuksi.

Uusi sydän ja uusi elämä

Spitaalili vastaa syntiä elämässämme. Kastautuminen seitsemän kertaa Jordanissa kuvaa syntien tunnustamista, kasteen ottamista Jeesuksen nimeen syntien anteeksi saamiseksi ja Pyhän Hengen saamiseksi. Sen seurauksena Herran omaksi tullut tunnustaa Jeesuksen Kuninkaakseen, Valtiaakseen.

Uusi testamentti kuvaa sen, mitä syntinsä anteeksi saamisessa tapahtuu näin:
Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle! (2. Kor. 5:17) Pelastettu on uusi luomus.

Hän on uudestisyntynyt. Jeesus sanoo: *"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa."...* *"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan."* (Joh. 3:3,5)

Hän pääsee osalliseksi Jumalallisesta luonnosta Pyhän Hengen asettuessa asumaan häneen: *Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille hänen tuntemisensa kautta kaiken, mitä tarvitaan elämään ja jumalanpelkoon. Hän on kutsunut meidät omalla kirkkaudellaan ja voimallaan ja niiden kautta lahjoittanut meille kallisarvoiset ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden avulla tulisitte osallisiksi jumalal-*

lisesta luonnosta ja pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee. (2. Piet. 1:3-4)

Michika Umazumen tie

Oli aurinkoinen sunnuntai aamu marraskuussa 1988. Jumalanpalvelus Ananin seurakunnassa Japanissa oli juuri alkanut, kun nuori sairaanhoitajatar Michika Umazume astui kirkon ovesta sisään Raamattu kainalossaan. Hän oli ensimmäistä kertaa elämässään kirkossa. Jumalanpalveluksen päätyttyä hän kertoi tätinsä kehotuksesta jo kolme vuotta lukeneensa Raamattua. Tämä toisella puolella Japania asuva täti oli tullut uskoon ja kastettu. Hänessä tapahtunut muutos ja hänen rakkaudelliset kirjeensä olivat saaneet Michikan kiinnostumaan kristinuskon sanomasta. Mutta mitä enemmän Michika luki Raamattua, sitä tuskallisemmaksi hänen olonsa kävi. Jumalan sanan totuus paljasti hänelle kipeästi, miten hän oli syvästi juuttunut synnin karille. Lopulta hän oli tehnyt rohkeutta vaativan päätöksen lähteä etsimään apua kirkosta. Puhelinluettelosta hän löysi Ananin luterilaisen kirkon osoitteen ja tuli jumalanpalvelukseen.

Michikalla oli voimakas Jumalan sanan kuulemisen nälkä. Hänen koko olemuksensa huusi apua. "Haluan nähdä Jeesuksen, sen Jeesuksen, joka on muuttanut tätini elämän uudeksi. Miten minäkin pääsisin kohtaamaan Vapahtajan ja saisin sisimpääni rauhan ja vapauden?"

Pari kuukautta hän kävi ankaraa sisäistä taistelua samalla, kun kävi lähes joka päivä opiskelemassa Raamattua. Jouluaattona hän oli jo tehnyt julkisen ratkaisun, kun hän tuli uskovien joulukuoroon keskelle vilkkainta kauppakatua. Hän halusi samaistua kristittyihin, joilla oli se jokin, joka häneltä yhä puuttui.

Toisaalta hän pysyi edelleen kiinni synnin ja syyllisyyden kahleissa. Eräänä sunnuntai-iltana hän tuli jälleen kirkolle. Ennen kuin ehdimme aloittaa Raamatun tutkimisen, hän painoi päänsä alas ja alkoi itkeä. Sitten hän kertoi elämänsä raskaat painot ja taakat, jotka olivat hänen omalla tunnollaan. Sain julistaa hänelle Jeesuksen nimessä ja veressä kaikki synnit anteeksi. Koko hänen olemuksensa muuttui. Herran ristin tuskassa hankittu armo vapautti hänet synnin kahleista ja vei hänet rauhan ja ilon valtakuntaan. Kuukautta myöhemmin hänet liitettiin kasteessa Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen osallisuuteen. Ilo Herrassa suorastaan pursui hänen olemuksestaan.

Mutta Michika ei vain saanut nähdä Jeesusta, vaan hänestä tuli myös Herran todistaja. Hänen kotinsa muuttui paikaksi, jossa tutkitaan yhdessä Raamattua. Pian hänen uskoon tulemisensa jälkeen eräs hänen potilaistaan sairaalassa alkoi kysellä, voisiko hänkin päästä kirkkoon. Pian tämä puolisokea mieskin pääsi sisälle Jumalan valtakuntaan ja kastettiin.

Uskoon tulo ei vielä kaikkia Michikan sydämen haavoja parantanut, vaikka hän saikin kaikki syntinsä anteeksi. Alkoi prosessi, jossa hän joutui työstämään lapsuudesta asti sydämeen viiltyneitä kipeitä haavoja.

Michikan isä oli alkoholisti, joka oli tosin Michikan uskoon tuloa ennen päässyt AA:n avulla viinakierteestään. Koko lapsuutensa Michika oli joutunut elämään tilanteessa, jossa kotia hallitsi "virtahepo" eli läheisriippuvuus. Vanhimpana lapsena äiti oli tukeutunut häneen ja häneltä oli vaadittu aikuisuutta, vaikka hän oli vielä lapsi. Sen seurauksena hän joutui pienestä pitäen kohtuuttoman paljon kantamaan toisten ihmisten kipuja. Se puolestaan aiheutti toisaalta katkeruutta ja toisaalta äärimmäistä herkkyyttä toisten ihmisten haavoille. Yhdistettynä lähes täydellisyysvaatimukseen, joka läheisriippuvuuteen usein liittyy, sairaanhoita-

jan työssä hän joutuu jatkuvasti kohtaamaan toisten kipua ja se ajoittain muodostuu musertavaksi taakaksi ja vie voimat.

Hänen uskon tulonsa jälkeen kodin ilmapiirissä tapahtui voimakas muutos. Hän lukee Raamattua ja rukoilee perheensä jäsenten kanssa. Hänellä on kolme jo naimisissa olevaa sisarta. Sisaret on vihitty Ananin luterilaisessa kirkossa avioliittoon ja koko perhe on avoin evankeliumille. Herra on hoitanut perheen sisäisistä katkeruuden kierteistä vapauteen.

Myös kysymyksessä yliherkkyydestä toisten kivuille Michika on löytänyt perusvastauksen Herran armossa, kun eräs sielunhoitaja sanoi hänelle: "Jumalan tapoihin toimia kuuluu ottaa käyttöönsä juuri meidän kipumme ja heikkoutemme, kun ne sellaisenaan viedään hänelle." Michika on saanut huomata, että juuri tuo hänen lapsuutensa haava on se, jota Herra voi nyt käyttää. Samalla Herra on askel askeleelta vienyt häntä ymmärtämään, miten Herrassa on lepo, ei tarvitse ponnistella yli voimiensa. (1990)

Entä sinä?

Haluatko sinä olla kuuliainen Herran sanalle, kun Hän kutsuu sinua parannukseen? Parannus ja usko eivät ole vaikeita asioita, sinulta ei vaadita mitään muuta kuin suostumista totuuteen omasta itsestäsi ja sitä, että annat Jeesuksen astua sydämeesi. Kun Hän tulee, Hän puhdistaa sydämesi ja antaa sinulle voiman seurata Hänen askelissaan uuteen elämään.

Jos olet jo Herran tiellä, Herra kutsuu sinua uuteen parannukseen, tunnustamaan jälleen syntisi, jotta Hän voisi puhdistaa sinut uudelleen ja syventää sinua tuntemisessaan.